

1. siječnja - Svetkovina Svete Bogorodice Marije A - B - C

*Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva!
Neka te Gospodin licem svojim obasja,
milostiv neka ti bude!
Neka pogled svoj Gospodin svrati na te
i mir ti donese! (Br 6,24-26)*

Prvo čitanje

Brojevi 6,22-27

Reče Gospodin Mojsiju: "Reci Aronu i njegovim sinovima: Ovako blagoslivljajte Izraelce: Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva! Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka ti bude! Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese! Tako neka zazivaju Ime moje nad sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati!"

Drugo čitanje

Galaćanima 4,4-7

Braćo i sestre! Kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podlošan da podložnike Zakona otkupi, te primimo posinstvo. A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba! Oče!" Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu.

U ono vrijeme: Pastiri pohite u Betlehem i pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповjediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli, divili se tome što su im pripovijedali pastiri. Marija u sebi pohranjivaše sve ove događaje i prebiraše ih u svome srcu. Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kako im je bilo rečeno. Kad se navršilo osam dana, da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca.

Za razmišljanje

Početak godine – osmi dan nakon Božića – svjetski dan mira – obrezanje Isusovo – Gospin blagdan; to je veoma mnogo za samo jedan dan. Ipak, ovome danu treba toliko, jer on ne smije značiti samo početak u kalendaru. Na početku ove nove godine opet smo pozvani kao Marija, prepoznati Božju prisutnost u našem životu i na tome mu zahvaliti. Usred jeke radosne vijesti Božića i posjeta pastira uzimamo si vremena slaviti Mariju. Iako joj u današnjem Evandelju skoro nema ni spomena, ipak je njezina uloga velika. Ona je centralna osoba, oko koje se skupljaju ostale osobe.

Luki je posebno zadovoljstvo pisati o užurbanim pastirima punim divljenja. Vijest anđela ih je stavila u taj pokret; toj vijesti moraju dati mjeta svojim riječima. Njihova unutarnja pokrenutost i njihov govor to se više očituju, budući da o drugim stanovnicima Betlehema nema ni riječi.

Marijino se ponašanje ipak razlikuje od onoga što bismo očekivali. I ona je morala biti zadivljena, no ona to ne izražava riječima, što opet ne znači da je zatvorena u sebe. Pažljiva na sve, što oko sebe može vidjeti i čuti, ustanovljuje, sigurna i zadubljena u čvrstom uvjerenju, da je sve, što se događa, od fundamentalnog značenja za njezin život. Kad Luka spominje da je Marija čuvala sve ove događaje u svome srcu, u biblijskom kontekstu to onda ima ovo značenje: u tome što čuva riječi pastira, Marija se priprema za budućnost, kako svoga djeteta, tako i svoju. Njihova zajednička budućnost ne može biti razdvojena. Još joj nije moguće sve razumjeti. Tek pod križem i još mnogo više nakon uskrsnuća shvatit će cijelo značenje svih tih događaja.